

Ametsak ehuntzen zituen armiarma

Basoko txoko lasai batean, armiarma oso berezi bat bizi zen, Ametsen Ehulea izenekoa. Armiarma hau ez zen besteak bezalakoa: ez zituen sareak ehuntzen intsektuak harrapatzeko, baizik eta lotara joaten ziren haur guztientzat amets zoragarriak sortzeko. Hanka mehe eta trebeekin, ilargiaren azpian argi leun batekin distiratzen zuten hari distiratsuak tartekatzen zituen. Gauero, eguzkia desagertzen zenean eta basoa iluntasunean estaltzen zenean, armiarma bere tailer sekretuan lanean hasten zen, amets magikoak prestatzen.

Bere ametsak bereziak ziren, bakoitza jasoko zuenaren irudimenerako neurrira egina zegoelako. Armiarmak abenturazale haur batentzat amets bat ehuntzen zuenean, gazteluz eta dragoi atseginez betetako paisaiak sortzen zituen. Natura maite zuen neska batentzat bazen, ametsaren hariak lore erraldoiak, ibai distiratsuak eta animalia dantzariak bihurtzen ziren baso sorginduen erdian.

Gau batean, Martí, herriko mutil bat, triste joan zen ohera, bere jostailu kuttuna galdu zuelako. Ametsen Ehuleak jakin zuenean, arretaz eta maitasunez lan egin zuen berarentzat amets oso berezi bat sortzeko. Urrezko, zilarrezko eta zeru urdineko hariak egin zituen, eszena magiko bat osatuz ehunduz. Gau hartan, Martík jostailu

magikoen baso bat aurkitu zuela amets egin zuen, lagun berriekin eta barreekin txoko guztietan. Irribarre batekin esnatu zen eta, bere jostailua oraindik agertu ez bazen ere, ametsak amets magiko batek bakarrik eskain diezaiokeen erosotasuna eman zion.

Gau hartatik aurrera, Martí eta Ametsen Ehulea ezagutzen zuten haur guztiak beste amets baten zain lokartzen ziren. Bazekiten iluntasuna iristean armiarmak bakoitzarentzat abentura paregabe bat ehuntzen zuela, hariz hari. Horrela, gau bakoitza poz eta ametsez betetako mundu bihurtu zen, magia inoiz amaitzen ez zen leku bat.